

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

10. Dies Augusti. Altissima quæque flumina, minimo sono labuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Augustus. *Tessera.* 621
carnationis, Nativitatis, &c. sic quotidie ob quod-
libet Dei beneficium, deberet esse in corde quasi dies
festus. Ad hoc nos hortatur Poëta:
Sit cordis festum, panem meminiſſe comeſtum.

10. DIES AUGUSTI.

Altissima quæque flumina, minimo ſono labuntur.

Curtius l. 7.

Affabi- I. **P**ertexo telam Virtutum Mora-
lium, quas inter nulla eſt, quæ
tantas animis ad alliciendum ha-
bet præstigias, quām comis quæ-
dam erga omnes Affabilitas. Hæc potissimum versa-
tur circa congreſſiones, & convictum: hoc eſt, circa
totum ambitum actionum, ad humanam, & ſocie-
tatem vitam, ac conversationem ſpectantium: præfer-
rum ad colloquia cum aliis: quæ homo affabilis stu-
det ita attemperare, ut proximo grata ſint, & talia,
quæ hominem in civili vita degentem, non dede-
ceant. Necesse quoque ad eam eſt, præcurrere animi
hilaritatem. Nam, ut dixit Sidonius: (a) *Quidam*
barbarismus eſt morum, sermo ſecundus, & animus af-
fatuus. Hæc Affabilitas potissimum convenit iis, qui,
vel in potestatis culmine, ut præſint: vel in dignitatis
spice, ut imperent, ſunt constituti. Ille igitur, qui alta
occupant fastigia, imitentur altissima flumina, quæ,
ut monet Tessera, *minimo ſono labuntur.* Sic & illi, mi-
nimo tono loquuntur, ſint Magnates, tanquam ma-
gnetes, qui coi affabilitate omnes etiam ferreos
homines ad ſe trahant, traçtos, ſibi concilient, conci-
liatos obligent. Summa ſapiencia eſt in auſcupe, ſcire,
quo

[a] L. 9. ep. 3.

quo genere ciborum, singulæ volucres delectentur,
Et ut benè Arbiter: *Nisi piscator eam imposuerit ham
escam, quam scierit appetituros esse pisciculos, sine ista
predæ moratur in scopulo.* Sic voluntates, quæ vā
simulationum involucris teguntur, partim largien-
do, partim affabiliter alloquendo, partim promi-
tendo, sunt nobis conciliandæ.

II. Maneat altâ mente reposum illud Sidonii effa-
tum: (a) *Breve sàpè tempus est audience, sed diutiu-
num injuria.* Illius memor Pius II. Pontifex Maximus
cùm ad eum Senex verbis supra modum profusus,
petendi quidpiam gratiâ venisset, eumque, quia pro-
fusiorem quidam de adstantibus admoneret, ver
Pius Pontifex, omnia illum ab exordio repetere im-
perat, vultuque severius in alterum retorto: *Nesci-
ait, ex quo Pontificatum inii, aliis vivere me oportet,
non mihi.* Sic agant utinam, & dicant, qui vel in domo
sunt, patres familias, vel in Urbe, Consules, vel in Pa-
tria, Præsides, vel in basilica, Principes, vel in Eccle-
sia Antistites, omnes denique in alios imperio po-
lentes. Optandum, omnes in se exprimerent, moni-
bus, quod in Constantino Nazarius tanto perè effa-
laudibus; (b) *Quid? faciles aditus: quid? aures paten-
tissimæ: quid? benigna responsa: quid? vultum ipsius
Augusti decoris gravitate, hilaritate permixta, ven-
randum quiddam, & amabile renidentem, quis digne
exequi posset?* *Quarum rerum miraculo, sic omnes de-
vinciebantur, ut non tam omnes dolerent, quod illum
tyrannum tam diutulerant: quam quod tali Principe
tam serò fruerentur.* Qui talis est, tutior erit publici
amoris excubiis, quam omnium militum gladius.

Unde,

[a] L. 4. ep. 6. [b] Orat. in Constans.

[a] C.
6,29. [c]

Augustus.

Tessera.

623

Unde, qui tutò regnare volunt, benevolentia, non
armis stipari studeant.

III. Imperfecto amore non licet reperire verba
facta, aut officia fucata. Qualis est amor in corde, ta-
lia sunt verba in ore, si dissident verba, & corda, talis
semagis reddet suspectum, quam suspiciendum. Qui
multis praest, est quasi araneus in medio telæ, ubi si
apice acus filum aliquod telæ vel levissimè tangatur,
mox illud sentit araneus; sic nullus subdirorum, de-
bet minimâ tangi injuriâ; quin hoc statim sentiat us-
que ad viscera. Plus debet conniti, ut affabilitate om-
nes pelliceat, quam severitate terreat. Est enim illud
nimis quam verum: (a) *Nemo ei satis fidus, quem me-
nit.* Itēque, illud Josephi: *Semper firmius est Principis
imperium, qui amari vult, quam qui metui.* Natura
nim, sic comparatum est, ut subjecti delectentur Regi-
bus, de suo fastigio se non nihil demittentibus. Horum
non nescius Tiberius Imperator: (b) *In appellandis,
venerabisque singulis, & universis propè exesserat hu-
manitatis modum.* Huic similis fuit Rodolphus Impe-
rator Austriacus, cum enim, frequentior esset ad eum
populi concursus, & per satellites quosdam tenuio-
ris fortunæ ad se affectantes submoveri videret, non
sine stomacho edixit: *Per Deum, sinite homines ad me
venire; non enim ideo ad imperium vocatus sum, ut in
arcula includar.* Semper affabilibus sunt blanda fan-
dit tempora. Quam sit blanda animorum conciliatri-
cula, Affabilitas. Si mihi non credis, ipsi crede Elo-
quentiae, hoc est, Tullio. (c) *Difficile dictu est, quanto-*
perè

[a] *Curt. l. 10. 8. Antiq. 3. [b] Sueton. in ejus vita
l. 29. [c] l. 2. de offic. c. 14.*

*pere conciliat animos hominum comitas, affabilitas
verborum. Dicam igitur cum Poëta:*

Si vis esse comes mihi : mores accipe comes,

II. DIES AUGUSTI.

*Explicando te à mundo , simplex ; Implicando, dup-
plex eris. S. August. Hom. 2. in Joan.*

Simpli-
citas.

SImplex vocatur moribus , q[uod] periuasionem
commixtus , ac multiplex non , vici , malo-
nec in varia abit , sed unius tantum
& incompositæ est formæ. Itaq[ue]

simplicitas signat animum non effusum in multa, p[ro]p[ter] suis in
distractum in res externas. Non raro simplicitas, i[n]ni, hum-
mi lenitatem , referendæ injuriæ nesciam denouit, nunti-
conjunctam cum quadam naturæ bonitate quæ qui-
ægerimè inducit ; ut de alio suspicetur, præ-
quam quod apertum est, forisque proditur, Undeq[ue]
transactâ injuriâ, iram abjiciunt, nec in aliquo pecto-
ris recessu, ac fluxu recondunt, & ideo de vindicando
inuria non sunt solliciti , meritò dicuntur simplices
sicut columbae, (a) quæ, (testo S. Cypriano) est similes
animal & letum, nō felle amarum, non moribus securum
non unguium laceratione violentum. Itaque simplici-
tas, est quiddam è pulcherrimis perfectionibus con-
flatum, eximia vitæ ratio , oīnni decore , ac venustate
concinna, coram Deo pretiosa, quam etiam uno ve-
bo dicimus Innocentiam, cùm abest ab animo scelus
à corde, vindictæ cupiditas, ab ore, loquendi callida-
tas, à moribus, duplicitas atque ut in lyrâ, est omnium
in mente , & voluntate actionum Christianarum
symphonia, hoc est breviter, candida simplicitas,

[a] *De vit. Eccl.*